

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Octomvrie v. 1892

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung*).

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulată expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonati vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Pacea internă.

Nu sînt decît câteva zile la mijloc, și Ungurii erau cu toții de acord că naționalitățile, și îndeosebi noi Românii, *trebuie regulați*, — aceasta pentru a asigura pacea internă a țării. Ear' acum se învederează tot mai tare că pacea internă a țării este periclitată chiar de dinșii: pe de o parte prin tirania ce caracterizează guvernul lor față de naționalitățile; ear' pe de altă parte prin neînțelegerile, certele religioase dintre dinșii, neînțelegeri care au eșit la iveală chiar în sinul cabinetului, așa că de câteva zile încoace se vorbește mereu despre *crisă ministerială*.

Se înțelege, foile aproape de guvern au desmîntit și continuă a desmînti că o *crisă ministerială* ar fi în ajun să izbucnească. Vorba Românului însă: „de unde nu-i foc, nu eșe fum!“ De altfel neînțelegerile între membrii actualului cabinet au devenit atât de acute, încât chiar foia „*Pester Correspondenz*“, organ guvernamental, în numărul său dela 10 Oct. n. serie:

„Adevărat, deosebiri de vederi în ceea ce privește politica bisericească există în Un-

garia, în sinul actualului majorității, în cler și între membrii cabinetului chiar. Doar sîntem o națiune compusă din bărbați liberi și poporul nostru este eminamente politic“. Neocupându-ne cu afirmația din urmă — întrucît poporul maghiar e politic, mai ales că de atâtea ori ni-se dă ocazie să ne spunem vederile asupra politicii maghiare — vom insista numai asupra celorlalte afirmații, aducându-le drept dovezi că e putred ceva în Ungaria, această țeară pe care stăpînitorii țilei cu forța vor s'o prezente ca un adevărat Eldorado, dacă n'ar fi naționalitățile care „amenință pacea internă, armonia și buna înțelegere între popoare“.

Și insistăm asupra acestor dovezi anume pentru motivul că arma cea mai principală a Ungurilor față cu noi, atît când e vorba să ne calomnieze la Curte cât și când ne vorbește de rău în fața străinătății, e că sîntem turbulenți, că prin pretensiuni exagerate, criminale chiar, sîntem o primejdie nu numai pentru statul ungar, dar pentru monarhia întreagă.

Străinătatea și cercurile înalte politice de dincolo de Leitha pot vedea acum și din certurile religioase maghiare cine conturbă pacea internă a statului Stului Stefan, cine — în același timp când se arată intolerant, crud chiar cu naționalitățile și tolerant față cu cele mai criminale abuzuri administrative — este cuprins de intoleranța religioasă. Acesta este poporul maghiar, care provoacă certuri religioase ca cele din veacurile triste ale feudalismului; este guvernul maghiar, care de doi ani de zile se sforțează să rezolve cestiunea naționalităților, și nu o poate! Atît de mare este deosebirea de vederi între membrii aceluiași cabinet, între cabinet și clerul catolic pe de o parte, ear' pe de altă parte clerul reformist.

Și totuși acest guvern, sub care se clătină terenul, care merge din concesiuni în concesiuni față cu ceata șovinistilor și a clerului catolic, numai ca să-și mai lungească zilele, — dicem: totuși acest guvern vrea să rezolve cestiunea naționalităților, și nu anume prin concesiuni — acestea ar trebui făcute atunci Românilor, Slovacilor și Sârbilor, fii vitregi ai guvernului — ci în chip *radical*: vrea să nimicească tot ce este independent, curajos, cu inimă și cu minte dintre noi.

De aceea a pus la cale acum de curînd proces de presă contra diarului

„*Zastava*“, contra diarului „*Narodnie Noviny*“, contra „*Tribunei*“, a făcut ca dl Dr. Vasile Lucaciu să fie suspendat din funcție și pe deasupra două procese de presă pe capul lui; a intentat proces de presă curajosului luptător slovac Svetozar Hurban; vrea să-l infunde în temniță pe dl Eugen Brote și pe întreg comitetul național român.

Nimic însă ca neputința de a rezolva o chestie internă între dinșii — cestiunea religioasă ce frământă pe Unguri — nu arată mai bine, că cestiunea naționalităților nu are să fie, nu poate să fie rezolvată de un guvern ca cel actual: și slab și incapabil!

Toamă de aceea n'avem să ne intimidăm de măsurile *radicale* ce guvernul a luat contra noastră, a naționalităților. Aceste „măsuri radicale“ nu sînt decît armele omului desperat, și dacă în viața mai restrînsă a cetățenilor se manifestă atît de des adevărul că oprirea, tirania nașce cea mai hotărîtă reacție, apoi cu atît mai ales se manifestă acest adevăr în viața popoarelor, în viața de stat a cetățenilor.

Puțin are să ne pese de chipul cum actualul guvern crede a rezolva cestiunea naționalităților pentru a asigura *pacea internă* a țării.

Vom merge deci înainte pe calea apucată. Noi și cu noi toți oamenii cu judecată dreaptă, numai ajungînd la valoarea principiilor pentru a căror realizare luptăm, credem că se poate asigura în această țeară *pacea internă*.

Procese politice — la nesfîrșit. În comisiunea bugetară a casei deputaților din Budapesta a cerut Ugron informațiuni despre procesele politice pendente. Ministrul de justiție Szilágyi a răspuns că s'au intentat procese politice: contra preotului din Șişesci Lucaciu, contra „*Tribunei*“, contra Replicei, contra „*Zastavei*“, contra tipografiei în care s'a tipărit Memorandul și contra lui „*Narodnie Noviny*“.

Noi mai adăugăm că ministrul nu a spus întreg pomelnicul proceselor politice, căci după cît șcim noi mai sînt intentate și alte, așa d. p. contra preotului din Căpușul-de-Câmpie Suciu etc. Înainte numai!...

Croații și Maghiarii. Foile din Budapesta scriu că în cercurile de acolo a bătut la ochi, că cei doi delegați croați aleși în comisiunea pentru armată a delegațiunii ungare, nu au luat încă parte la nici o ședință a comisiunii și nici în viitor nu vor lua parte. În comisiune s'a discutat mult acest lucru, și este probabil că delegații croați vor fi provocați de către președintele delegațiunii să se pronunțe, și dacă vor absentă și în viitor se tragă consecuențele atitudinii lor. Foia kossuthistă „*Budapesti Hirlap*“ a adus școarea că ministrul Croației, Emerik de Iosipovich va demisiona și va fi înlocuit cu comitele suprem din Sirmiu, Ervin de Cheh. Organul oficial al guvernului croat „*Agramer Zeitung*“ înregistrează această școare „sub rezervă“, dar nu o desminte. Astfel e probabil că indicata schimbare în minister se va întîmpla. Motivul retragerii dlui Iosipovich se dă a fi, că nu a isbit ca candidatul sau la scaunul arhiepiscopesc din Agram canonicul Vucetich, să fie numit arhiepiscop, ear' el și-a legat portofoliul de numirea lui Vucetich.

Slovacii despre maghiarizare. Despre efectele maghiarizării cu forța în Ungaria scrie organul național slovac „*Narodnie Noviny*“: Maghiarizarea ține în loc dezvoltarea spirituală a nemaghiarilor și slăbește pe Maghiari în urma împrăscierii puterilor în ținuturi nemaghiare. Ea absoarbe în mod cu desăvîrșire neroditor financiele țării și ale singuraticilor, lărgesc prăpastia între Maghiari și nemaghiari, slăbește sentimentul datoritelor patriotice, sapă credința în drept și dreptate și propagă convingerea periculoasă că numai puterea valorează. Ca orice imoralitate publică depravează caracterul și conștiința morală a popoarelor. Stările de lucruri ne mai auzite, care au eșit la lumină în capitală cu privilegiul izbucnirii holerei, arată unde duce acest sistem. În cas de catastrofe singurul sprijin poate fi la noi dreptatea și egalitatea drepturilor pentru toate națiunile, dar' toamă contra acestui unic sprijin moral s'a pîcătuit în Ungaria de douăzeci de ani încoace în modul cel mai neconștient, nerațional și ne mai auzit.

Românii și Maghiarii.

III.

(Articol final)

„Alegerea e în mîna noastră“, dăce bar. Eötvös. „Pericolul ce senasce din cestiunea naționalităților nu-l putem încun-

giura, dacă vom ignora cestiunea ori vom împedeca trecerea ei, ci numai dacă o vom rezolva. Viitorul nostru atîrnă dela norocoasa rezolvare a acestei cestiuni și convingerea mea e că aceasta în puterea noastră stă“.

De douăzeci și cinci de ani Maghiarii au toată puterea în mîna lor, de care în faptă se și folosesc, abuzînd în mod criminal ca să suprime cestiunea naționalităților prin sugrumarea lor. Dovadă e că dinșii nu ne lasă nici puținele drepturi ce ne acordă legea din 1868 creată de ei și numită în bătaie de joc „lege pentru egala îndreptățire a naționalităților“. Un lucru însă au uitat Maghiarii, acela că națiunile nu se lasă a fi strîmde de gît ca indiviții.

Românii mai ales n'au încetat a reclama drepturile de liberă dezvoltare și a protesta totdeauna în contra violențelor cu care Maghiarii au încercat și încearcă a-i despoia de caracterul individualității lor naționale. Luptele politice ale Românilor astăzi nu sînt decît urmarea firească și continuarea luptelor din trecut, începînd cu „*supplex libellum*“ din anul 1791, subșternut împăratului Leopold II., în care se dăce:

„Națiunea se roagă să i se restituie, între celelalte națiuni ale țării, locul care ea l-a ținut, precum probează documentul dela 1437 din arhivul conventului adormirii Maicei Domnului dela Cluj-Mănăstur.“

„Comitatele, scaunele, districtele și comunitățile orășene, unde Românii întrec cu numărul pe celelalte națiuni, se și aibă și numirea dela Români... și toți locuitorii principatului fără nici o distincțiune de naționalitate sau religie se se declare de egal îndreptățiti.“

În Memorandul din 25 Februarie 1849, ce l-au subșternut Românii împăratului, aflăm următoarele principii politice proclamate în Câmpul-Libertății:

1. „Unirea tuturor Românilor din statul austriac într-o singură națiune de sine stătătoare sub acceptul Austriei, ca parte întregitoare a Monarhiei.“
2. „Administrațiunea națională de sine stătătoare în respectul politic și ecleziastic.“
3. „Deschiderea unui congres universal a toată națiunea spre constituțiunea sa...“
4. „Introducerea limbii române în toate lucrurile ce ating pe Români.“
5. „O adunare de toată națiunea pe fiecare an spre a se consulta

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Nissă.

— Novellă —

de

Albert Delpit.

II.

(Urmare și fine).

Ea făcu o mișcare din care se văd încă marea ei frică. Stăpînit de o iresistibilă curiositate, acceptă propunerea ei. În decursul zilei dispărînd frica din sufletul meu, „mi-se părea că tot mai tare aud cum îmi sună în ureche: „Nissă!... Nissă!“... sigur că dînsa a trimis pe această bătănie. Mă duși repede în camera mea și luai cu mine un revolver. Peste cinci minute furam în drum. Era o nebunie, o absurditate: șcim foarte bine. Sînt însă absurdități în fața căror resonament dispăre. Nissă, această femeie frumoasă, exercita asupra mea nu sciu ce putere misterioasă. Nu o cunoșeam încă cum trebuie, și o doriaș ca un nebun. Privirea ei îmi lăsase o rană în inimă. Ajungînd pe podul Djoulfa, bătănie se opri. Scoase din buzunar un fular des cu care mă strînsese puternic și repede peste ochi. Nu vedeam nimic: mă luă deci de mână, și lăsa să mă conducă. După răcoala aerului simțiam că traversam fluviul; apoi auzii în dreapta și stînga vocea trecătorilor. Nu mă gândii deloc că cineva poate să mă recunoască. Eram adîncit mereu în visul meu, cugețînd la trupul moale al tinerei femei, cu mișcările ei mlădioase, ca ale unei pisici, la

mănuile sale mici și fine, la ochii ei fulgerători diavolești. Peste câteva clipe, bătănie apucă în dreapta, dar nu ne depărtăm de țărmul fluviului. Auziam bine șgomotul apei, care se isbia de stîlpul podului. În fine conducătoarea mea se opri; o cheie se auzi întorcîndu-se în broască, și încet de tot, bătănie îmi dăce: — Întră!

Nu mai cinci pași, și simții că picioarele mele calcă pe nisce covoare groase și moi. În același timp ea mă desleagă la ochi. Mă aflai într-o odaie destul de mică, iluminată slab de o lampă de aramă. De obicei în Persia părășii sînt goi. Aici cu totul altminte. Flori miroitoare ardeau într'un vas, pus pe o masă de mosaic verde-roșie: mirosurile acestea iritătoare din Orient îmbată ca mirosul vinului vechiu.

Pe părășii îmbrăcați în cașmir galbin atîrnau instrumente musicale, nefrul, timbalele, două kematche, un fel de violină și mai multe arme. De jos se auzia șgomotul surd și regulat al fluviului. Ridicînd puțin perdeaua dinaintea ușii, zării ca apa spală chiar zidul casei. Auzii apoi un șgomot ușor ce se perdea deasupra covorului. Privii înderet: era Nissă. Rămăsei încercenit. Ea putea să aibă șepteprețede ori optșeprețede ani. Părul îi avea negru, stufos, — reamintea pe Salomé a lui Regnault, — cădînd pe gîtul gol și pe umerii ei. Fața, puțin gălbuie, avea reflexul sidepului. Fui surprins însă de contrastul dintre dinții ei albi și ochii foarte negri. Genele și buzele ei erau ca zăgrăvite de un artist. Îmi surise și mă privi cu ochii ei strălucitori și liniștiți. Îmi adusei aminte de vor-

bele sertipului, și „mi-se părea că această femeie n'are toamă înfățișare înfricoșătoare. Într'aceasta ea mă luă de mîni și mă aședă pe sofa.

— Bărbatul meu s'a dus la Teheran, dăce ea; putem să petrecem în dragă voe.

Ea vorbea englezesc cu un accent gural pronunțat. Bătu apoi cu o sîrmă grosioară de aramă pe o tamburină, și se aduse cafeaua. Îmi spuse, vorbind de tot repede, amestecînd cuvintele, că i-se prea urășce singur, și că m'a vîdut de mai multe ori. În restimpul acesta ochii ei deveniră tot mai dulci, și lăsa tot cu mai multă blîndețe mînuile în ale mele. Se apropiă tot mai tare de mine se împlîi dintr'odată de grumazii mei și-și alipii buzele de ale mele. Focul ei mă ardea; o lîngoare excitantă străbătea prin vinele mele. Începeam a-mi perde capul, când se auzi un șgomot din odaia vecină. Se desfăcu brusc din brațele mele, și sărînd în sus, rămăse dreaptă, tremurînd. Frica cu care mă abandonă, desmerdările ei, toate aceste se succedă atît de repede, că nu-mi lășară timp să analizez impresiunile. Cu aceeași vioiciune grațioasă de pisică, ea se lipi de părășii; apoi, fără a hesita, luă un pumnal, pe care îl ascunse în creșurile mîneii sale. Se întoarse spre mine și făcînd un gest energic, dăce: „Așteaptă“. Dispară apoi în dosul draperiilor dese.

O închieitudine vagă mă cuprînsese. Îmi adusei aminte de advertisementul sertipului. Am fost, de sigur, puțin imprudent. Șgomotul ear' se auzi în odaia vecină: erau strigăte de voci omenesci, apoi o scurtă luptă; în urmă

tăcere adîncă. Ușa se deschise ear' și Nissă apărî. Era palidă, atît de palidă, că pelea feței sale avea culoarea mărgelilor salbei ce avea la gît. Spriginindu-se de părășii, ea avea înfățișarea unei statue albe pusă înaintea unui părășii acoperit cu draperii galbene. Suridea mereu. Făcu cîtiva pași prin cameră: pumnalul din mîna ei era roșu de sînge.

— Pentru Dumnezeu! ce s'a întîmplat?

— Nimic, dăce ea.

Aruncă pumnalul într'un colț și dăce liniștită:

— A fost bărbatul meu. A vrut să ne omoare: am preferat să-l previu. Vîno, ajută-mi să arunc corpul în apă.

Rămăsei nemișcat, privind spăriat. Ea se uita și dînsa la mine, dar' ochii ei exprimaui dispreț. Și, cu un accent pe care n'am să-l uit nici-odată, dăce:

— Ce slabi de nervi sînt Francezii acestia!

Bătu apoi în palme chemînd o servitoare cărei îi porunci să deschidă fereastra. Și ea și cum ar face un lucru de tot natural, ridică trupul mort și-l aruncă în apa fluviului, care-l înghiți îndată. De astă-dată aventura era prea orientală pentru un Parisian. Îmi adusei aminte că fui cuprins de o teroare nemărginită.

Și fără a mă întreba cum și de ce, mă simții ca nebun. Pe unde am eșit? Nu-mi aducei aminte deloc. Peste decă minute mă pomenii în stradă, în oraș, pe care-l traversam de-a-lungul, ca-și-cînd aș fi urmărit de o legiune întregă de draci.

Ajungînd acasă, fuchisei ușa pe mine, blăstîmînd pe Nissă și toate huriile din Orient.

III.

Ce noapte! Durmii până dimineața, un somn profund. Când mă deșteptai, soarele, deja sus, intra valuri în camera mea. Eram cuprins de un fel de osteneală morală.

Ce s'a petrecut? Un om nu poate dispăre decît în virtutea unei justiții. Nissă nu ascunse nimic; servitoarea văduse tot și-i fu în ajutor. Eu deasemenea fui implicat în această afacere, și singur la idea de a fi amestecat într'o asemenea crimă făcea ca părășii să-mi se ridice mîciucă. Să spun oare totul ministrului Franceiei? Din nefericire el era plecat în concediu, ear' primul secretar era prea tînăr, decît ca să-și confieze așa ceva. În tot cazul viitorul meu era nimicit. Frumoașă misiune din partea ministrului artelor frumoase!...

Am stat ziua întregă în casă, neputînd eșii din pricina supărării mari. Veni și seara, fără-ca să plec undeva și fără a auzi ceva despre Nissă. Au arestat-o oare? Ce s'a ales cu ea? Mă culcai de vreme, fără a pute înșă adormi. În fine, a doua zi, care nu aduse nici ea mai mult, mă decisei să mă duc să vîd pe amicul meu sertipul. Preferam ori-ce în locul incertitudinii în care petrecui cele două zile. Eram sigur că Mehmed-Aga n'a plecat înainte de dejun. Ajunsei la palat toamă la ameași. Mi-se spuse că se află, ca de obicei, în cabinetul său de lucru. Sertipul fuma nepăștor din ciubuc, culcat de jumătate pe o sofa.

despre interesele naționale ce le va cere timpul.

6. „Reprezentarea națiunii române după numărul suietelor în dieta universală a imperiului austriac.

7. „Un organ al națiunii la înaltul minister imperial spre reprezentarea și pertractarea intereselor naționale.

8. „Maiestatea Ta se bucură de a purta de aceluia titlul de „Mare-Duce al Românilor“.

Principiile desfășurate în aceste opt puncte sunt adevăratul program politic al Românilor din Ungaria și Transilvania. Toți luptau pentru aceleași principii și după același program până la 1860, când Românii din Ungaria și Bănat, ademiniți prin promisiunile Maghiarilor, intrară în dieta din Pesta, părăsind programul național și se separară cu acțiunea lor politică de Ardeleni, ca apoi după 21 de ani de amară experiență, în 1881 earăși se vină la același program politic și în același partid național.

Programul partidului național român din Ungaria și Transilvania din anul 1881 se întemeiază pe programul din Câmpul-Libertății.

Memorandul subțernut Maiestății Sale prin deputațiunea de 300 în luna lui Iunie a. c. în Viena este numai un adaus la Memorandul Românilor din 1849 către Maiestatea Sa Imperătorul.

Acele postulate și gravamime care națiunea română le-a adus în 1791 și 1849 la treptele Tronului le aduce și în Memorandul din anul acesta.

„Provedința“ dice V. Hugo: „nu deshereditează, nu condamnă nici un popor; dacă perde vre-una din națiunile de astăzi viitorul seu, îl perde numai prin greșeala sa“.

Națiunea română însă, când își reclamă dreptul de existență și de liberă dezvoltare, nu greșește, căci ține la viitorul seu. Dar ceea ce nu s'a întâmplat nici în veacul trecut: în era constituțională maghiară, spre batjocura principilor liberale ale veacului al nou-sprezecelea: Memorandul Românilor e urmărit de procuratura ungurească și bărbatii conducători sunt trași la răspundere, pentru-că au tălmăcit simțimintele și durerile națiunii înaintea Tronului și a Europei! Inițicii statului, trădători de patrie sunt memorandiști, strigă Maghiarii amețiți în șovinismul lor.

Cum? În Memorandele din 1791 și 1849 prin care Românii reclamau drepturi mult mai întinse, Capul statului nu găsea crima trădării de patrie, ear' Maghiarii o găseau în Memorandul din 1892, atât de blând și moderat în fața nelegiuirilor lor? Dar Memorandul acesta și celelalte anterioare sunt evoluțiunea psihică a poporului român, și o națiune întreagă nu poate fi de nimenea acuzată cu crima trădării de patrie, pentru-că a ei este patria!

Maghiarii ar trebui să-și însemneze bine cuvintele baronului Eötvös: „Mișcarea națională (naționalităților) nu se produce, după-cum cred unii, prin

— Ah, dumneata ești, imi dișe vâdându-mă; ce mai faci?

— Prea bine, mulțumesc!

— Apropos, reluă el, ai auzit o nouitate?

— Nou. . . nouitate? Nu. . . nu am auzit nimic.

— Îți aduci aminte de numele Astoulle, acel comerciant bogat din suburbiul vechi?

— Dacă-mi aduc bine aminte. . .

— Da, bărbatul Nissai, despre care ți-am vorbit.

Simții că roșesc până în urechi. S'a sfârșit, crima a fost descoperită, nu puteam să prevăd sfârșitul aventurii. Îngânai un „da“, uluit cu deservire.

— Nenorocitul! urmă șertipul; dragul meu amic, el a dispărut subit.

— Eram de jumătate sufocat. Numai acum putui să vorbesc:

— Cum? el a dispărut? . . . Iau auzi! Dar' aceasta este foarte . . . foarte curios.

— Da, curios de tot.

— Și șertipul mă fixa. Nu puteam să mai stau locului. El imi apuse:

— Sărmanul, a plecat la Teheran. Totodată însă a și sburat. Nu se mai scie nimic despre dînsul.

Șertipul mă privi în față pentru a doua oară. Făcu o mică pauză. Și apoi, după ce alobodi un fum lung din ciubuc, dișe cu o liniște nepăsătoare:

— Dumneleu e mare!

— Trad, din franț, de L. Russu Șirhanul.

intrigile particularilor, ea nu e rezultatul agitațiunii măiestrite: De aceea astfel de mișcare precum nu poate fi suprimată prin violență, așa nu poate fi alinată nici prin concesii aparente, ci numai prin aceea, dacă vom satisface trebuințelor pentru care s'a ivit“.

Că Românii nu sîntem mulțumiți și opugnăm sistemul actual de guvernare al Maghiarilor, de aci nime-nă și cu atât mai puțin guvernul maghiar este în drept ca să pornească goană asupra noastră, sub cuvânt că am agita în contra statului și constituțiunii. Românii au dat probe incontestabile că nu sînt dușmanii statului nici ai națiunii maghiare atunci, când cei din Ungaria și Bănat părăsind programul național din 1848, au intrat în dieta din Pesta, dând și ei concursul lor la formațiunea de astăzi a statului. Dar în schimb, Maghiarii ce au dat Românilor pentru bunăvoința și lealitatea lor? Unde sînt acele drepturi și libertăți care ei ni-le făgăduiau numai se vață odată scuturat jugul absolutismului austriac de pe umerii lor? Toate au rămas făgăduințe și literă moartă în legea de naționalitate din 1868. Cine acum mai poate pretinde dela noi ca să fim mulțumiți cu situațiunea?

Dar mulțumiți nu sînt nici Maghiarii. Scrierile lui Kossuth sînt evangeliul națiunii maghiare astăzi, aceasta nu mai lasă îndoeală. În evangelia aceasta aflăm următoarele stihuri „patriotice“:

„Ki hitte volna, hogy az oktoberi diploma egy oly tojás „portentum“-nak fog bezonyulni, melyből (tudva van, minő kottlós szárnnyal által melengetve) a kitarast mállasszót dőnek nyolc éves inkubációjá az ur 1867-ik esztendejének csirkéjét költi ki! Kéköltötte. Dualismus-nak hívják. De még csak neve is merő fictio“ (Irataim v. III. p. 124).

„Ti (vitéz magyarok) nem tartoztok hűséggel Ferencz Jozsefnek! . . . Ő bitorló, kit a nemzet közakarata innépelyesen elítélt“ (Proclamația lui Kossuth către miliția maghiară din 1859. Veđi Irataim v. I. p. 464).

„A-habsburgoktól semmi egyebet nem várunk, csak hogy az őrök öket minél előbb vigye el“ (Scrișoarea lui Jósika din 1860. Kossuth: Irataim vol. III. p. 157).

Pe românește:

„Cine ar fi cređut, că diploma din Octomvrie o să se dovedească un așm ou „portentum“ din care (se scie de ce aripi încăldți) incubația de opt ani a timpului care moale tot o să ese pu-lui anului 1867. Da, a eșit dualismul. Dar' chiar și numai numele lui este o curată ficțiune“ (Irataim v. III. p. 124).

„Voi vitéji maghiari, nuda-torați cređința lui Francisc Iosif! El este un usurpator, pe care voiața poporului liber l-a condamnat. (Proclamația lui Kossuth către miliția maghiară din 1859. Veđi Irataim v. I. p. 464).

„Dela Habsburgi nu aștep-tăm nimic altceva decât ca dracul să-și iee cât se poate mai iute. (Scrișoarea lui Jósika din 1860. Kossuth: Irataim v. III. p. 157).

Facă-se acum comparație între Memorandul Românilor și scrierile lui Kossuth.

Spicuiți din foile maghiare.

Diarele maghiare ear' jubilează: pe altarul șovinismului lor turbat se va mai aduce o jertfă. Părintele Vasile Suciu, preot al Că-pușului de pe Câmpie a fost dat în judecată. Propunerea procurorului pentru dare în judecată se spriginesce pe faptul, că dl Suciu a agitat, s'a făcut culpabil de pedeapsa în-scrișă în art. 172. Tribunalul a primit propunerea în unanimitate.

Extragem următoarele din învinuirile ce se cuprind în acușă procurorului:

„Vasile Suciu a spus locuitorilor români din comună că o deputațiune română trebuie să meargă la Viena, la Împăratul, pentru-că în Ungaria vorba românească nu mai e ascultată, bisericile și școalele române sînt închise cu forță, aproape nu se mai poate ține serviciu divin și prelegeri în limba românească“.

Reintorcându-se dela Viena unde a luat parte în deputație, ar fi diș locuitorilor:

„M'am convins, în persoană, că în Ungaria s'a vorbi românește e oprit. Pentru fiecare cuvânt trebuie să plătim 5 fl. amendă. Școalele și bisericile române au fost închise, ni-s'a interdiș să dăm instrucțiune și educațiune în limba românească. În Ungaria atară

de Maghiari și Ovrei, celelalte naționalități sânt supuse altor legi“.

Apoi îndemnând la solidaritate pe poporeni, ar fi diș:

„Excepționând pe Maghiari și Ovrei, celelalte naționalități sînt pe partea noastră“.

Se mai scrie în actul de acușare că numitul preot brav după terminarea slujbei bisericești, aduna la un loc pe poporeni, le cetia și le explica articoliul „Tribunei“. „Din foaia valahă“, dice procurorul, „totdeauna le explica acele articole, care vorbiau despre persecuțiunile Maghiarilor contra Românilor“.

Singurul lucru pozitiv din toată acușafia, lucru ce a mărturisit și numitul preot, e că la Rusalii s'a rugat în biserică pentru Împăratul, implorând asupra Lui binecuvântarea cerească și dișind ca El să asculte dreptele plângeri ale Românilor.

Foile ungurești mai spun că dl Suciu a recunoscut că a negat că Maghiarii ar respecta legea despre naționalități.

Toate adevăruri, pentru care dl Suciu are să pătimească.

Trebuie să mai amintim că Ungurilor li-a succés să aducă și doi martori români, pe George Cioban și Maxim Casone, doi nenorociți, care nu scie ce fac, ear' din martori maghiari sînt alți doi: Schmid Rezső și Zöldi Sándor, care afirmă că dl Suciu a revoltat întreaga comună!

Împăratul Germaniei la Viena.

Despre sosirea împăratului german la Viena aflăm în foile de acolo următorul raport:

Drumul de o jumătate de oară peste stradele Vienei până la castelul din Schönbrunn nu a rămas fără efect asupra împăratului german, care era evident emoționat de această bineventură și cu priviri afabile mulțumia în toate părțile. Ear' din conversația vivace cu Monarchul nostru se vedea bucuria ce simte a fi împreună cu amicul seu.

Pe la oarele 10 s'au pregătit Vinezii pentru întîmpinarea amicului și aliatului Împăratului lor, ear' o oară după aceea a început sosirea dignitarilor la gară. Cum a fost aspectul stradelor în timpul acesta nu mai trebuie spus; este totdeauna egal, când mase de oameni veseli percurg stradele pentru a se imbuiți apoi într'un zid nepătruns. Pe personul simplu însă frumos împodobit al gării s'au adunat pe la oarele 12 substitutul comandantului de corp loc-mar. Kovács, comandantul pieței loc-mar. Sterneck, locușitorul contele Kielmannsegg, președintele poliției Stejskal, primarul Prix, cavalerii de onoare atașati pe lîngă împăratul german, comandantul de corp gener. de art. Schönbeld, colonelul Benkő, adjutantul conte St. Quentin; majorul german conte Bismarck, colonelul german de Schaky, întreg comitetul cavalcadei pe distanță condus de loc-mar. Gager, prințul Reuss cu întreg personalul ambasadei germane în mare gală militară, toți călăreții pe distanță din Germania în mare jîntă, al căror front în frumoasele uniforme cu coifuri strălucitoare făcea un tablou splendid. În fruntea oficerilor se vedea renumitul urmaș al lui Egmont, comandantul reg. 1. de husari de gardă Egmont de Geldern, mai departe prințul Frideric Leopold de Prusia, ducele Ernest Günther de Schleswig-Holstein. În salonul de așteptare al Curții s'au adunat Archiducii Carol Ludovic, Francisc Ferdinand, Albrecht, Ferdinand, Frideric, Wilhelm și Rainer. Archiducii care sînt șefi de regimente germane erau în uniformele acestora; toți purtau orduri germane. Dintre persoanele oficiale numai primarul Vienei era în civil.

La oarele 11 $\frac{1}{2}$, a sosit Împăratul-Rege Francisc Iosif, purtând uniformă regimentului seu german de grenadieri de gardă și marea cruce a ordinului St. Stefan. După ce Monarchul între sunetele imnului a trecut în revistă compania de onoare, a salutat pe cei doi prinți germani. Nu mult după aceea a intrat trenul în hală. Împăratul Wilhelm, în uniformă regimentului seu austriac de husari, ținea mîna salutînd la chivără, când trecea pe lîngă frontul oficerilor sei. Oprindu-se trenul, Monarchul nostru numai decăt a fost la scara vagonului.

Bineventura monarhilor a fost aceea a duor prieteni credincioși. Stringîndu-și mîinile s'au sărutat de trei ori, apoi au conversat cîteva minute împreună. Primind apoi raportul companiei de onoare, împăratul german a trecut-o în revistă alături cu Monarchul nostru. A dat apoi mîna și prinților germani, ear' după aceea s'a apropiat de Archiducii, dintre care pe Archiducii Carol Ludovic și Albrecht i'a sărutat, ear' celorlalți li-a strîns mîna. După aceea a urmat prezentarea obișnuită a suitelor și prezentarea comitetului cavalcadei, căruia împăratul i'a

diș cuvinte frumoase pentru arangiametul seu. Împăratul Wilhelm s'a apropiat apoi de călărașii pe distanță, a dat mîna colonelului Geldern, apoi trecînd frontul oficerilor s'a oprit la baronul Reitzenstein, care i'a descris timp mai îndelungat cavalcada sa. După ce împăratul Wilhelm a mai onorat pe primarul Prix cu o conversație mai lungă, Augustii domni s'au urcat în trăsură și au plecat cu suitele la Schönbrunn.

Mulțumită timpului frumos, trecerea prin Praterstrasse, Ringstrasse și Mariahilferstrasse s'a putut face în trăsură deschise. Aclamațiuni puternice și venerațiuni au întîmpinat pe Suverani la eșiera Lor din gară și i'au însoțit până când trăsurile au intrat în curtea castelului din Schönbrunn.

În Schönbrunn împăratul german a fost întîmpinat la scara de prințul Hohenlohe și de contele C. Hunyady și condus în apartamentele Sale, la a căror intrare l'au așteptat contele Kálnoky, contele Taaffe, căpitani gaderlor, intendantul baron Bezecny și adjutantul general loc. mareșal Bolfras. Salele și galeriile castelului sînt splendid împodobite.

CRONICĂ

Sciri parlamentare. Parlamentul maghiar își va relincepe activitatea la 17 c. n. Camera deputaților a ținut la 11 c. o ședință formală.

Contele Taaffe decorat. După o telegramă din Viena, împăratul Wilhelm a conferit contelui Taaffe ordinul „Vulturului-Negru“. Se scie că mai era odată vorbă de decorarea contelui Taaffe cu acest ordin, dar' atunci a fost decorat numai ministrul-president ungar Tisza.

Oficii telegrafice în stațiunile căii ferate Sibiu—Avrig. Stațiunile Selimber, Vesteș, Talmaci, Șeșebul-de-sus și Avrig ale căii ferate vicinale Sibiu—Avrig au fost autorizate la manipulațiunea de depeși publice și private.

Concert. Reuniunea de cîntări din loc „Tipographia“ va da Sămbătă în 15 l. c. un concert împreună cu joc în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus“ în favoarea nenorociților prin foc din Turnișor. Începutul la 8 oare seara.

Societatea de lectură a teologilor din Arad s'a constituit în ședința ținută la 9 Octomvrie n. a. c. pentru anul școlastic 1892/93 în următorul mod: De președinte s'a ales Preașfinția Sa domnul protosinel Augustin Hamsea, director seminarial; de vicepreședinte Andrei Horvath, cl. c. III.; de secretar Vasile Papp, cl. curs. II.; de cassar Cornel Stan, cl. c. III.; de notar Gavril Cristea, cl. c. III.; de v. not. Stefan Domocos, cl. c. II.; de bibliotecar Mircea E. Besan, cl. c. II.; de vicebibliotecar Vas. Romanul, cl. c. I.; de membri în comisia literară Traian Terenbent, Toader Laurenț, cl. c. III.; George Pirtea, cl. c. II.; Ioan Plavoșin, cl. c. I.; de membri în comisia revisoră: Alexandru Mușiu, cl. c. III.; Ioan Popoviciu, cl. c. II.; Lucian Secoșan, cl. c. I.

Noi comiți-supremi. „Budapesti Közlöny“ publică numirea comitetului-suprem al comitatului Jász Nagy Kun Szolnok. Alexandru Ujfalussy de comite-suprem al comitatului Sătmár și a lui Géza Almásy de succesor al celui dintăiu.

Alegere anulată. Comisiunea a treia judiciară a camerei maghiare, în ședința sa din 10 l. c. sub preșidul lui Emeric Latkóczy, a anulat alegerea baronului Béla Atzél de deputat al cercului Bodajk.

Retragerea preșidentului țerii din Carnioli. Se telegrafează din Viena cu data de 11 c.: „Wiener Zeitung“ publică astăzi retragerea preșidentului țerii din Carnioli, Winkler, și numirea consilierului de locotenență din Praga Victor baron de Hein în locul aceluia.

Noul edificiu al academiei comerciale de stat din Brașov a fost sfințit la 8 c. în prezența unui public numeros. Guvernul a fost reprezentat prin comite-suprem Maurer. Festivitățile s'au terminat prin un banchet.

O provocare curioasă. „Budapesti Hirlap“ aduce șicrea că căpitantul de cavalerie Zubovics a cerut prin deputații Polonyi și Bartók satisfacție cavalierească dela cei 32 de membri ai comisiunii holerei din Budapesta.

Păstor omorît de un polițist. De cîrînd a fost tîrg de țeară în Beciche-recul-mare. În o cărmimă un păstor de oi din Elemér îmbătîndu-se a făcut scandal. Auzind de aceasta sergentul de poliție Matcsics, s'a dus numai decăt la fața locului ca să aducă la ordine pe păstor. Acesta însă s'a opus, ba când sergentul a voit să facă în-țrebuințare de armă, păstorul s'ar fi aruncat cu un cuțit asupra lui. Sergentul atunci l'a străpus cu sebia atît de rău încăt a cădut jos mort.

Regele Carol al României, după-cum cetim în foile din România ce am primit astăzi, va pleca peste cîteva zile la Sig-

maringen. După cîteva zile de ședere lîngă Augusta Sa mamă, regele va merge la Neu-wied spre a visita pe regina.

Carantinele dela Predeal și Verciorova vor începe probabil să funcționeze astăzi Joi sau mîine, spun foile din România.

Iubilenl profesorului Dr. Billroth. După-cum se telegrafează din Viena, ieri în 11 c. a avut loc în sala academiei de medicină de acolo sîrbarea festivă anunțată din incidentul iubileului lui Billroth. La această sîrbare au participat numeroși bărbat de știință și studenți. Discursuri festive au ținut rectorul universității Ludwig și profesorul Albert, care în cuvinte avîntate au arătat importanța și succesele sîrbătoritului pe terenul medical. Iubilantul, adînc mișcat, a mulțumit prin cuvinte călduroase.

Reichstag-ul german, după o telegramă din Berlin, se va întruni ear' la 22 c.

Chedivul distins de împăratul Wilhelm. După-cum anunță „Reichsanzeiger“, împăratul Wilhelm a conferit chedivulul A bas-Pașa marea-cruce a ordinului „Vulturul-Roșu“.

Un scandal militar. Sub acest titlu „Independence Belge“ istorisește următoarea întîmplare: Un suboficer din armata austro-ungară a desertat acum cîteva vreme, din cauză că colonelul seu îl șicana mereu, și s'a stabilit în Bruxelles. Întîmplarea a adus cu sine că colonelul și cu soția sa au făcut un voiaju la Bruxelles. Suboficerul aflînd de aceasta, provoacă pe colonel la duel în mijlocul străzii, numindu-l laș. Colonelul a refuzat să primească provocarea; suboficerul l'a provocat apoi prin doi amici, dar' nici aceasta nu a ajutat, colonelul nu voia să scie de provocare. În urma aceasta suboficerul s'a dus la hotelul în care a fost des-cins contele X., numitul colonel, și îl tractă cu biciușca în prezența contesei, ale cărei strigăte au atras o parte a personalului hotelului. Epilogul acestei scene se va termina probabil în Viena.

Reprezentare oprită. După-cum se depeșează din Praga cu data de 11 c. n., reprezentarea mai departe a piesei „Tragedia omului“ de Machad în teatrul național ceh a fost oprită din partea autorităților din cauză că la ultima reprezentație galeria a însoțit marsiliesa de manifestățiuni demonstrative. Această piesă a fost reprezentată până acum de 36-ori.

Condamnați pentru vîndarea de vestminte infectate. Două persoane din Hamburg au fost condamnate la cîte 2 $\frac{1}{2}$ și 1 $\frac{1}{2}$ ani de închisoare din cauză vîndării de vestminte infectate de holera, în urma cărei impregiurări au murit trei persoane.

Starea holerei. Din Timisoara se anunță cu data de 11 c. că acolo s'au constat la 10 c. 7 bolnavi de holera, din care au murit 3. — În Craiovia n'a fost în-mea diș nici un cas de holera. — În Hamburg au fost 7 casuri. — În Marsilia (Francia) nici unul.

Discurs retrospectiv

La aniversarea de 25 de ani a „Reuniunii sodalilor omâni din Sibiu“.

(Ținut de domnul N. Cristea, președintele reuniunii cu ocaziunea expozițiunii industriale din Sibiu.)

Sînt momente în viața popoarelor, în care sînt mai dispuse ca de alte-dăți a face repriviri asupra trecutului. În momentele acestea își reamintesc trecutul cu toate ale sale: bune și rele, plăcute și neplăcute, dulci și amare. Este în firea omenească să aibă omul variațiune.

Aceasta însă nu numai pentru variațiune. Nu numai pentru-că se-și interupă activitatea și să respire mai liber vre-o cîteva momente, recreîndu-se, ci și pentru-că din reprivire să mai învețe.

Experiențele peste care omul dia când în cînd privește, în toate cașurile conțin și ceva, une-ori mult, instructiv.

Dacă n'ar fi așa, progres n'ar pute exista pe lumea aceasta.

Sînt douăzeci și cinci de ani de cînd o reuniune de meseriași români, putem dice, cu mîinile goale a pășit în lume. De atunci s'au tot silit și au lucrat. Dar' n'a lucrat numai ca să deie înainte, a lucrat și ca să în-lăture dificultățile ce i-se puneau în cale din toate părțile. Mai cu seamă dela oameni dela care avea drept să pretindă să fie spri-ginită. Și pentru-ce s'a întrunit și s'a în-ființat?

Cu ocaziunea deschiderii expozițiunii care se închide astăzi, am indigetat și aceasta. Pentru-ca cu timpul se se deie ființă clasei de mijloc, care se întregesc societatea română din terile locuite de Români din Austro-Ungaria.

Înainte de aceasta cu patrușprezece ani, tot cu ocaziunea unei repriviri peste un trecut mai scurt, un trecut de deca ani, al „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“ s'a spus, și pentru-ce trebuie să nisească Români ca să aibă o clasă de mijloc.

Rondouri pentru teatru cu atlas și cupțușite cu piele.

P. J.

Subsemnatul am onoare a Vă încunoscînta respectuos, că m'am înapoiat din voiajul ce am întreprins la Viena pentru cumpărări și prin alegerea de mode interne și externe și mărfuri de manufactură ce am făcut-o în persoană, mă aflu în cea mai bună pozițiune a servi clientela mea cu cei mai noi și mai ieftini articoli, precum pot fi serviți și la prăvăliile cu mărfuri de mode din Budapesta și Viena.

Confecțiune de dame pentru sezonul de toamnă și de iarnă,

novități în Ceppes, mantile, jachete, mantile de ploaie dela cel mai mic până la cel mai mare număr, samete de mătăsă și lână, chansen plusat, haine de stofă de cea mai bogată alegere dela cele mai ieftine până la cele mai fine și mai nouă, stoffe garantate de mătăsă curată, mai ieftin ca la ori-care concurent din Svițera în cea mai mare alegere, corturi de ploaie după cea mai nouă usantă, mănusi glacé și suedeze cu 3 nasturi, de cele mai frumoase colori de Sara Bernhard și Stefani, tamborat lungime de 10 nasturi, precum și toate sortele mănusi de iarnă, cu deosebire în mănusi măgulesc a crede că am după cea mai bună alegere.

Mare deposit de barquette cu deseneuri, flanelle franțuzești, novități, precum cingătoare, fischeuri, boa, marschoane cu blând, chipiuri, covore de pus pe podine în saloane, șervet, jute, perdele, servete pentru cafele, ambroze (pânzături) pentru masă, chifoane Gradl și pânză de tort, batiste de buzunar simple și cu ciucuri, broboade, pantlice, evantouri, corsete, șurțuri, rufărie de dame și bărbați, gulere, manșete, cravate posmanterie (Verschnürungen), și multe alte articole care nu sînt numite aici se pot găsi la mine mai bune și mai ieftine, despre care Vă rog să poftiți a Vă convinge.

Cu distinsă considerațiune

M. Krassovsky,

Piața-mare Nr. 1.

Unicul, cel mai mare deposit din Transilvania în conf. de dame.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțuzească

este

„LE GLORIA“

de

[4811] 2-20

Josif Bardou & Fils,

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare, 20 diplome „Hors Concours“.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.
„LE GLORIA“ este numai atuncia fină când pe fiecare cîrtică se vede firma „Joseph Bardou & Fils“ ca inscripțiune.
„LE GLORIA“ hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase cât și dințate (perforate).
„LE GLORIA“ se vinde și în tuburi de o analitate ne mai pomenită până acuma de excelentă.
„LE GLORIA“ hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile „Nürnberg și hârtie en gros“ precum și la trafici.

Legea veterinară.

Prin articolul de lege VII. din 1888 s'au regulat în patria noastră afacerile veterinare. Nu numai fiecare proprietar de vite are trebuință de cunoscința dispozițiilor acestei legi, dar și toate primăriile comunale. Aci se regulează toate afacerile cu pasapoarte, cu tirgurile de vite, cu boalele contagioase etc. etc. Dl. Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a publicat o explicațiune populară a acestei legi. Reuniunea agricolă română din Sibiu s'a îngrijit pentru traducerea acelei broșuri în limba română, care poartă titlul:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoscințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. VIII.)

Broșura costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

334 szám 1892.

[5083] 1-1

Árverési hirdmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a topánfalvi kir. járásbíró 1890. évi 2887 p. számú végzése következtében Dr. Preda Vazul ügyvéd által képviselt topánfalvi gör. kel. iskola alap javára Birlea János bisztrai lakos ellen 199 frt. 49 kr. s jár erejéig fogantottított biztosítási végrehajtás útján le foglalt és 477 frt. becsült ökrök, tehenek, disznó, ló, tulkók, tinók, széná és székérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a topánfalvi kir. járásbíró 2192—1891 számú végzése folytán 78 frt. 18 cr. hátralék tökékövetelés, ennek 1892 évi január hó 10 napjától jár 6% kamatai és eddig összesen 3 frt. 40 krban bírólag már megállapított költségek erejéig Bisztra községben alperes lakásán leendő eszköz-lésére 1892. évi október hó 25 napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Topánfalván 1892 évi október hó 10 napján.

Bosnyák Gergely,

kir. járásbírói végrehajtó.

Toemai a apărut:

Clara Milici

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

„The Gresham“

Societate de asigurare pe viață în Londra.

Filială pentru Austria:

Viena, I., Gisellastrasse 1.
in casa societății.

Filială pentru Ungaria:

Budapest, Ferencz-Józsefstr. 5 és 6 szám.
in casa societății.

Activele societății la 30 Iunie 1891 fr. 117,550.797.—
Venite anuale de premii și interese la 30 Iunie 1891 20,725.259.—
Solviri pentru contracte de asigurare și de rente și pentru răscompensări etc. dela fundarea societății (1848) 249,311.449.—
În ultimul period de gestiune s'au însinuat la societate pentru 61,372.000.—
oferte nouă, prin care suma totală a ofertelor însinuate dela fundarea societății se urcă la 1,728,184.555.—
Prospecte și tarife, pe basa cărora societatea extradă polițe, precum și formulare de declarațiuni se dau gratuit prin domnii agenți din toate orașele mai mari, precum și prin

[1266] 34—52

Agentura generală pentru Transilvania din Cluj.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

Se află de vîndare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoreie a cărților fundare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretului cercual.

Formular

Sz.
A tekintetes
megyei árvaszéknek
Hivatalból.
Portomentes.
..... ügyben.

község előljáráóságától.

100 bucăți 50 cr.

minimale 14 X 21 1/2

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tîndală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgăritul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Eunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșter îndrăgănit. Novelă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vîntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Graiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăritul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărghărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacal bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Eusalin pécourarul. Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.